

Etiam ad huc est ut genitus ac filius frater, et brevia uocis p[ro]le
nra: genetia Scholasticorum Seguntio. Cœ.

Dico 3° Generis fr[at]er p[ro]le imius et frat[er] illa mā
2^a seminum et[er]na, q[ui] parentes s[unt] generantes exser-
runt ex se ad fratrem geniti, e[st] q[ui] fr[at]er aut unio pauciat effici ab aliis
fr[at]er, et pauciat p[ro]le fratrem, p[ro]le edicem. H[ab]ent[ur] resolutio: ille ē fr[at]er
p[ro]le et imius generis, q[ui] nō pot[est] n[on] habere 2° generationem ipsam, tunc
q[ui] ut fr[at]er mediatus regnat dari talis generatio; atq[ue] talis ē illa mā 2^a semi-
num, q[ui]m parentes ex se trahant ad fratrem geniti: q[ui] talis mā ē ge-
neratio fr[at]er, imius et frat[er]: maior ex fr[at]er, et ab ex fr[at]er cuiusq[ue]
colectus, et in rigore p[ro]cessus; min[or] pot[est], et hoc et ac resolutio, q[ui] p[ro]p[ter]e
pater pot[est] illam manu 2^a ex se colectam mortuam ē brevi ante
qm[us] alia ē unio producta fuit, et tū ad huc ē vix pater, et genitor
pot[est]: q[ui] n[on] habuit uam generatio; atq[ue] huic generatio nulus alias fuit
fr[at]er imius, illa mā 2^a collecta: q[ui] h[ab]et ē generatio fr[at]er et imius.

Dico: A ipsa mā 2^a collecta educior p[ro]cessus unio,
et h[ab]ec unio ē fr[at]er generatio. N[on] q[ui] 2°, q[ui] iam so-
li unio n[on] ē imius fr[at]er sed mediatus illius atq[ue] paterne colectus, seu
generatio. Tā 2°, q[ui] p[ro]p[ter]e d[icitur] talis unio p[ro]p[ter]ea educatio p[ro]le edicem
ad h[ab]uc, et p[ro]le fratrem a deo deo, q[ui] si ille, q[ui] d[icitur] mām ram ex se colecta-
uit deinceps ideo genitor ei ē vix pater. Tā 3°, q[ui] et q[ui] ipso ad-
uerterat talis unio in hoc, et de fratre ē, et subiecto ē p[ro]p[ter]e unio et p[ro]p[ter]e
aliis, producta q[ui] a illa alia matris; atq[ue] hoc n[on] ostendit pater fuit vix
genitor, et n[on] habuit vixim ad eam generatio, et aliquem mediationem
illius fr[at]er: q[ui] schola illa 2^a mā, q[ui] ex se pater colectauit, fuit imedia-
tus fr[at]er p[ro]le generatio paternae: q[ui] sibi materna generatio, neq[ue] erima-
g[ui] p[ro]p[ter]e generat mater q[ui] pater. Tā 4° illa mā, et letis tā opinio
nē n[on] admittente vixim mediatis distas: q[ui] et[er]na

Frat[er]: n[on] s[unt] ab explicatio[ne] aliari difficultata, q[ui] ad

generativa de se n' e p'nia alterius subia de nouo p'rie ex a'cij. Et
 a' a' corisqua q' genitores aliqd ex le covant genito; dicitur aut' latu
 m' p'p'ne p'ut id e' a'c'j' c'c'cio, et deo p'p'ne dicit' p'p'no; et
 in hoc su' a'x'go d' h'c'c' arbor p'dic'ne ex le fructu, id e' fructu
 ex le aliqd c'c'c'are, p'ut terrae c'c'at arboris et herbis, seu uiribus.
 i'mo et iteoq' et v'ltioq' dicunt' a'c'j' u'lt'j' et illu' q'nt' aliqd
 in rigore p'ducant. En'go l'um o' sic maxe nosandum? 2'um. qd
 triu' generatio' n' deo dicit' triu' f'c'j' q'ia debet e' s'ha geniti; nam
 in generatio' h'c'j' datu' generatio' triu' f'c'j', q' n'c' aliqd. Ut ipse
 h'c'j' q'ia; dicit' qd triu' f'c'j' q'ia det' e' n' pura m'a l'a, s'omia
 iam 2'a o' devata p' f'c'j' n'a sua ordinata ad talij in sp' geniti
 generatio' ultimam; ut semen hanum ad formac'ionem hominis pertinet.
 Cenij, o' hinc dicit' triu' f'c'j' ad tecum si f'c'j' et sp' ordinatus qd
 notandum e' rugniam n' e' qd det' generatio' et triu' generatio' q' adhuc
 det' genitus q'ia. Et n' dum datu' triu' ultim' o' t'c'c'j' e' p'p'um/c'c'de
 q' hic n' e' quae, s' triu' imus de se e' n'ultim'; sic t'c'c' dat' a'c' aliqd
 omniactiu', et eius triu' anteij' det' domus p'fetta.

C'clido 1'go 2', qd Et subiectu' p'ia mai' sit subiecta adiecta
 C'clido 2'go Et d'ia subiecta p'ia p'p'licari in rigo
 r'nu' p'ia p'f'f'ru' a'c'j' e' generatio', adhuc munim' talij p'ia e' f'c'j' triu'
 p'ia, et ionus geritio', s' p' alleij'. C'clido 3', qd neg' v'ni' e' triu'
 triu' in p'alt'ru', q'nt'nu' sit mai' subiectu' d'c'p'j'; C'clido 4', qd triu'
 ultim' e' ultim' intentio' ageneratio' e' p'positum p'p'ca'm, triu' n'o' p'
 le imus e' f'c'j' e' d'ia 2'a e' f'c'j' m'a c'c'c'ba agenitoribus ad tecum
 in sp' detracta generatio'.

P'CL'IS'U'N'IS' ALIA ALIA NE GENIT'V'LL' M'BL'LL'
 Quare qd rigor' ut generatio sit p'uerio, seu ut p'uerio det'?

Quarto. Primitus sumpta fuit diximus in physica 2^a arte 2°
et transitum ab eo pte omnis in subiecto ad eum pte alterius in illo, in
hic nō adeo physie et primitus sumitur, sed fuit it ē aliis. Transitus uni-
us rei in alia. Propheta igitur 1°. Ut deinde quarto negatur: qd 3-
dictio. Lā ē ut id qd iuratur, se trūq ag destinat s; 2^a ut trūq ad
quem ē recipiat ex uero quarto, 3^a ut utrumq trūq recipiat;
qā ut inrē qd deo credidit alijs pte ordo, qd sc̄ deo unus destinat
qā alijs incipit et etiā sā, ut semper alijs se subiectum metat et qd
fiat iuratio et mutatio horū.

Propheta 2°. Trūq ad quem debes vicinare et sim-
plificari: ita Magistra, P. frater, P. frat, et alijs
libat nō m̄ legi. P. b. nō 45. In ex dictio Transitus unius
rei in aliam: qd haec alia dicit in se et simplicitate incipere ē et alii
nō ē iuratio subiectus sed allentatus, se sit qd alijs ē genit et allentatus rei
quod incipit, ē nūc ē genit ipsum physice et in se. It subiectus alijs aut aliquis
mūx subiectus: sic qd signum iuris in ignem, ignis simplicitate in-
cipit ē, et qd omnia iuris in se incipit hō simplicitate, into
ignis ē aīa māly dicitur suillet ante Prata, ad huc tam, nā aīa, qd
hō simplicitate multiplicabat s; qā antea simplicitate nō erat: qd haec
et illa pars pte ad quem pote nō incipere simplicatur, sed ipse trūq ad
quem semper incipit simplicitate.

Trūq ē ita lā 2°. In eucharistia dati uā
verbo panis et corporis, et uini in sanguinem
Xiiij. Et si tunc xp̄us nō incipit ē simplicitate. Ita 2° nā modo
min, b̄ enī xp̄us. T̄ pte rediutum t̄tā. Deo ponit ut si antea
nō existent, tunc simplicitate existere incipit pte acēm: qd adhuc
simplicitate incipit ē, pte antea iam existenter, iam enī in membra os-
tendimus fieri nō poterit rediutum. Itaēm qd acēm pure adiutuam-
tēlū latitudine. Sc̄rit alijs 2°, in eucharistia nō dari iuris sermō in di-

prologico rigore, sed variis tantum rationibus, quae in postea 3° se-
nta n^o met subiecta parvus, sed eius in genitri corpus Christi, et mult
alio voluit Tridentinu' distinguere.

Postul 2°. Eras a q^o in iuris det distinxeris sim-
pliari. pri ex d^o iherentri, q^o si tria a q^o n^o definit
et simplicit^r, n^o datr mutatio. O transiun subiecti, q^o patr^r, q^o video
aut m^o m^o q^o iuris in causa, maxime uero s^o, q^o h^o definit
et simplicit^r n^o uero alia, in s^o qd in corpore et ideo s^o h^o ap-
plicata iuris in genitri, q^o p^o deo simplicit^r definit ea. S^o f^o r^o
go si Xpi D^o genitri in causis p^o acom regnauit, f^o p^o qd i^r
curfati in uermes qd corrupti acentia, et Xpi hab ille e^r
definit, ac uermes generantur, q^o adit illorum f^o f^o in rigore physio.
P^ost q^o m^o illorum, cum q^o f^o n^o datr plenaria iuris id
subiectum subiecte et genitri, cum q^o dicti uermes n^o generantur, nec
aduertit ex m^o q^o D^o, nec ex acentib^r eum*ris*, et ex m^o ca-
ritate, ac desiderio adiutor, et t^o le uero producta. go Et xpi amittit
consequendam acom uero regnum, et in hoc si definit et simplicit^r
aut simplicit^r incipit e^r, n^o ideo si iuris in uermes. et hinc
e^r qd h^o ab uero tu egredens, q^o iuris in acom vnguentem.

Postul 3°. Un p^o r^o et ordinarii generatio, q^o ge-
neratio e^r iuris, et q^o iuris e^r generatio habe
simplicit^r, q^o semper definit e^r acom ipsam, et incipit e^r aliud natus;
et omnis autem m^o q^o et acom interiatur, q^o natus ipsam p^o genera-
tione incipit: inno de spiritu h^o esse generatio n^o e^r qd aliud p^o dicitur; et
dependentia a subiecto ut p^o in Divina generare.

Postul 4°. De facto dacta e^r aliis generatio, que nullo
modo iuris sicut ut generatio p^o eti ex illius m^o
m^o dicitur datr iuris illa parvus in Xpi corpori, q^o generatio defi-
nitio dicitur n^o regnat iuris, que nec sit generatio nec corruptio

q[uod] se ab illo deo anichilat[ur] sicut gredens, et crederi subiectus alio in-
ducatur ab eis[que] caritate caritatem; ad hanc uirtutem enim sat[ur] est q[uod]
unum incipiat, et aliud destinat operum in ead[em] mā, et hoc
n' sat[ur] sit ad generationem physiam, sicut hanc differre existet in
uertione ex scriptu suo.

Querens 5. Q[uod] sit cor ranc parentes ad
generationem suu utrumq[ue] parentes nō sit pa-
rem sit et matrem i[n]ferre semen ad generationem factū, in his
q[uod] a matre i[n]ferri sanguinem, ex q[uod] et ex utroq[ue] feminina
formati factū, ut solitarij p[ro]p[ter]eas p[ro]p[ter]eas factū ex semine, ex sanguine
ne aut minoris dicitur. Sic frater, Dicitur et alio nomine, q[uod] ma-
ter est primus semen i[n]ferat; affirant q[uod] genitrix, f[ecund]atrix et Me-
dici cor, quicquid in hac re est specia[le] ad uibenda factū, subiectus
L. Socia in anno 75 in p[ro]fessio[ne] Theologij. Et q[uod] utrumq[ue] parentes est uno
spiri, utrumq[ue] sit ead[em] spiritus, et utrumq[ue] protus exstet sibi; q[uod] est tamen q[uod]
q[uod] q[uod] est eis utrumq[ue] aliis q[uod] utrumq[ue] ad occurrit, particulariter in no-
tionali, ut nullus illorum sit suu filius filius, ut in opinione anni-
oi medie dicta, ab utrumq[ue] parentis feminina procedit unio, ut utrumq[ue]
parentis generes eligit[ur] mediante feminina, unde minor probabilis est
illa opinio de unita unioni spuiali in ipso hanc, exposita a sola
matris via.

Querens 6. Quena factū p[ro]p[ter]eas prius aienti? Pro
conde stat frater Augustinus, Albertus Magister, Dicitur
L.S.C. et alij, alii pugnant q[uod] habeantur in genitrix, vel in alio, et Medicis q[uod]
plurimis. Tenuendum q[uod] est primi patentes p[ro]p[ter]eas simul o[mn]is aiori. Ita sibi
et p[ro]p[ter]eas alij medicorum factū, q[uod] legit[ur]. L. Socia in anno 74. Et q[uod] sibi
aiori ait et sit ea sibi filia, et q[uod] est ad ipsa partibus ab et
egli necessitate physica operans in ob illo partibus, et tandem p[ro]p[ter]eas
sibi sit expeditus de primatu aut unius q[uod] alij, q[uod] ad hoc

est stat

8

n' sitat, in eo nulla e necessitas ut pars alii pueri acri.

Quare quodnam tempore confundatur uia et gradus
fatu*s* geretis in ipso matris utero. De necto isto
sitat deitate deo, n' sit etiam geruntur gratiorum, degibus minus sitat
quod ad hoc, sed et etiam human geruntur. nam sed certum est, etiam rationem
infundi eod instanti quod creari, hanc autem eod temporis junctio quod factus
perfecte e fatus, si de hoc punto tempore n' sitat pronam sed igitur la
tua sit etiam rationem infundi die tunc ad sumum prost imperium de
minis: tunc tua sita assignat in mariis diem n' long cundem, tunc
30 usque ad 45; in feminis uo a 35 usque 50 xxx minimul
luitate et frigiditate matris: tunc sita assignat in mariis diem 4 u.
pro feminis autem 30, et hoc est tunc sita, et quae a Tertio morabit
supponit rebatur.

Quod ad 2*um* quicque punctum, et n' sitat protemp certum
alio, nam hanc protemp nouem mente gestari sollet
in utero; at papu quod, quod decimo sapient, et iam n' sit
mente 12 a*ceptio*ne feminis natus est 30, quod tertio varijs
shortim Medicis, quod e maximum nata debet distendens, et resilienda
ubia moralia. Cur autem parsus quod mente, et quod, et iste 1 u. euemiat
felicitate ex tua sita, infeliciter autem mente quod, negat de quaero, negat
de supposito in illo certum aliud inuenio dicendum.

De 12*um* M*erit*is.

Quare quod sit corruptio? Res. corruptio proportionem ad generalem,
sive sumpta, est desatio alienus rei; et sic comprehendit sive amissio quod re
giam corruptioem, sumpta uo proprie, est Desatio entis in libetum,
sive libetum sive accentuatus corruptio sicut. hanc autem generatio sive de
mutatio sive in solum, ita n' be corruptio. Putau potius ex
suo etia. Quod uo corruptio galita iustitat in primo an in regno?

ferendū ē hoc quim dicitur enī in illa negotiū agentiū que in
sabato nō manebit, qđ nō inducitur dispōsum p̄mara dicitur or-
vicio, id ē officia et late fōndū, nō ē tū ḡtā corruptio, ga
lare negotiorū fōrā, cuius ē corruptio, at uō ē illa aōe, et ē dispo-
sat ille dari potest late omittitur.

Xuare qđ qđ sit amicitia? Quāo ē p̄fici-
tū, sđ hanc amicitia ē Desitio rei in nihilum
io fām sui qm Sabti, qm et s̄i. Ita p̄ lugor, et p̄ bāt, nō
lēb; p̄r, qđ reaō ē fōndū ex nihilū simplici, s̄i ex eo nihilū.
qđ cōḡtā amicitia ē Desitio in nihilū oīo att. Vtali, q̄dū dōcent
qđ. Lē apud S. Iustū sic q̄uerit p̄r nō d̄l Desitio pānū in
eucaristia n̄ ē amicitia, qđ s̄i n̄ definit in nihilū tū, q̄dū
dat corp̄us xp̄i sub pānū alentibus: qđ ut rei aliḡ amicitia
dēt deſinere in nihilū et tū. Conſiderat, qđ ad amicitiam n̄ Sabti
ē qđ definit ab omniā, nam si ḡtā mālti p̄metit, adhuc deſinendū
ē n̄ definit pānicā, qđ met in magnā iōō in varijs alijs:
et nō fieri potest qđ p̄dōem deſoem aōis educit rei amicitia,
ut si de pōe dei alia educari ita mālti que fieri pōe ferent,
aliḡ, adhuc deſitio talis aōis erit pura amicitia, qđ in nihilū
p̄i, et Sabti, et s̄i deſinens talis aōia, ē in nullo Sabto p̄mūretri-
nētū: qđ amicitia n̄ recipit aōem, que ē definit, sđ qđ rei de-
ſinat in oīo nihilū. De

Deducit erḡ Lō. Ut omnia, que nō ſua educit,
amicitia, n̄ At dēt deſinere exire ip̄a hu-
ma, et eius ſua ſubſum ex qđ educit, sđ dēt deſinere ex-
iōne qđ ſua ſubſum ex qđ educit p̄t mālti: ē qđ p̄ lugor
et Sabti, qđ p̄t mālti educit ex mālti, in multij mālti: qđ
nētī leo mō, qđ ſrē educibiles ſeruntur in mā aōi ſouint educit
qđ n̄ p̄met ſubſum ſua, in qđ ſa curia ſeruntur, tam curia ip̄a in

9

alio substantio nō est: gō rām nō definit eū nihilū dīo substanti: gō dicit pē-
rītū via substanti, in q̄ mālitū īstinetū. I Frātī, qā ut alio Crux tristis
nō latet ē qd exaltari et satis independentē ad ipso substantiā mā, sed
necessē ē qd exaltari et satis independentē ad cōfī: qd ē rā utamiblē-
ti necessē ē qd in nullo substantiā meat, ac p̄ seigni qd oē substantiā māli-
ti Amoris p̄met.

Deducat 2°. Ad amīlātōem dīo Crux, neq̄ regnū qd
definit ē ā officiis īstinetū ilam (alio debo-
ret perire ipsa ā 2°, neq̄ qd definit ē substantiā ilam exq̄ tristis
mō supradictū educi pōt, le officiis, alio nō pot Crux alio amīlā-
tō, qn ap̄tinentiā sit oē).

Deducat 3°. Ad amīlātōem Crux ita regnū qd definit
in nihilū et fī, ut nō sacerdotū qd Crux sub alijs altis
et a cōntē physico et intellectu qd remanserit ex Crux ī: hinc om̄i eū-
charistia, neq̄ subīa pāni, neq̄ pāni sūa subīalit, aut ē mā-
neūra amīlātō, ut ē līcū qm̄ loquutio, qā s̄cēdit Corpus xpi, ab
physico cōtentū quae pāni erant in īcū, p̄ ex ilo remanserant. Si rā
unus filius definit exsere, dōlue pāniūlātō definit, qm̄ in ī, et
sō illus reēt̄ aker: pēt gō p̄mō itiganda et difinienda pāniā in nihilū
fī.

Deducat 4°. Non cognoscit qd Crux alijs definit exsere,
qn pāniūlātō, aut Cruxūlātō definit, qā s̄cēdit
q̄ queritō, sū transubstantiationē, ut via rā pāniū euclāsi-
tō, et ipse ē pāni. Nō vīo substantiā sū pāniū euclāsiū
cōcēda sit contrāp̄, s̄cēdē mātē in dīs materiis. Trinita s̄cēdē dīcātē,
ne quis s̄cēdēt mātē in euclāsiū zām s̄cēdē pāni, ut mātē
s̄cēdēt alijs mātē s̄cēdē pāniū ilārī quae cōrāyunt̄, et idēo ab ī dīcātē
dīcātē ē pāni pāniū in euclāsiū ē s̄cēdē dīcātē s̄cēdē in sū
xpi Corpū: at inī dīcātē, et in rigore physico dīcātē s̄cēdē pāniū in au-

charista definit eē p̄ rōrōdām corrūptām, q̄m̄ t̄ n̄ ḡm̄n̄at
eūs n̄ia, q̄ā adūc d̄ s̄ia m̄t̄ in alij p̄t̄nt̄.

Quare L. q̄ corrūptio s̄t̄ n̄ia, q̄ p̄ le
int̄cta a n̄ia? S̄t̄ b̄o corrūptio in nulo

s̄i ē n̄ia, neḡ it̄ m̄d̄ m̄i p̄t̄ n̄ia oppōnit̄ l̄ḡn̄i, l̄ minaciu, l̄
l̄ artificiāl. Sta. L. n̄ pauī d̄ B̄. l̄ h̄ic n̄o 223. It̄ condit̄ q̄
in L. c̄t̄am ē d̄am p̄t̄m corrūptiū ab̄s̄ minaciu, ēḡndet̄ alij
q̄d̄ ēt̄ l̄ḡn̄i, aut̄ artificiāl. q̄d̄ vi hoc s̄i n̄ia ē corrūptio, ac
ita illigēndi s̄t̄ fr̄b̄, d̄ f̄t̄m d̄ alij: ex uō corrūptio n̄ ē p̄t̄ alij
m̄e, im̄o abūt̄ ō rugas q̄f̄t̄ n̄ia; q̄d̄ m̄ia d̄ ē iñ in f̄p̄t̄is
l̄eñt̄ib̄; q̄b̄ añ, q̄a id̄ p̄t̄ unionis ō f̄t̄, ē d̄istructio, ē n̄ effec-
t̄i, ut f̄b̄t̄ adūt̄arij; hac en̄ s̄t̄ uint̄ p̄t̄ia, ba p̄t̄ corrūpti,
at corrūpti uii adūr̄ent̄ iñi, m̄ia aut̄. L. appetat alij p̄t̄s̄, q̄d̄ d̄
ē s̄ab̄ uia, b̄i n̄ appetit̄ iñt̄us corrūptiōm, s̄o s̄t̄ d̄ēs̄ et̄ q̄d̄ appetit̄
isa ut si s̄t̄ h̄uēt̄ d̄ēs̄, magis gauderet̄, neḡ h̄uēt̄ m̄ia aut̄ d̄
corrūpti, q̄d̄ abs̄t̄em n̄ueat̄ h̄uē, iñ p̄t̄s̄ corrūpti: p̄t̄ corrūpt-
tio neḡ n̄ m̄ē ē p̄t̄ alij neḡ um̄iñ ad ilia p̄t̄t̄lat̄i: q̄d̄ k̄
j̄ ē ill̄ uident̄, et̄ n̄ n̄ia. Iñ f̄t̄, q̄a ñeruaō ē n̄ia et̄ m̄ia
ō b̄um iliaj, corrūptio uo ē m̄iaum m̄ia, n̄ āp̄de et̄ m̄ia: q̄d̄
corrūptio n̄ ē n̄ia! Ad h̄uē b̄i p̄t̄t̄am p̄t̄am, s̄t̄

Z̄b̄o. Generatio n̄ s̄t̄ ē n̄ia s̄t̄ p̄ le int̄en-
dit̄ a n̄ia, corrūptio uo nulo m̄o int̄endit̄
iñ p̄t̄t̄. Sta. L. q̄d̄ l̄ h̄ic p̄t̄ s̄t̄ q̄d̄ generacion, q̄a
p̄t̄lām p̄f̄t̄i n̄ia et̄ h̄uē adūrit̄ p̄f̄t̄i f̄b̄t̄i, q̄d̄ f̄b̄t̄i
ē minor d̄ia, et̄ d̄ēs̄ s̄t̄ s̄t̄ iñf̄m̄ia, q̄d̄ s̄t̄, q̄a d̄a hoc m̄ia n̄ dētar-
rit̄, neḡ eūs̄ appetit̄i ē ñeruaō, et̄ cognoscit̄i, s̄t̄ innat̄i et̄ n̄ia: q̄d̄
generatio et̄ ē n̄ia et̄ p̄ le int̄endit̄ a n̄ia

L. q̄d̄ uō corrūptio n̄ int̄endat̄ iñ p̄t̄t̄, q̄a p̄-
t̄n̄i et̄ ñeruaō int̄endunt̄ p̄ le: q̄d̄ ēt̄ corrūpt-

10

gio n' ita: p'bo loam, q'ā regnus p' intendant' p'le et sit ab eo deo
q' dicitur, aut q' malum intendatur; q' e' corruptio. unde nulli ipso p'-
uenit alicui corruptio ab inteli, si ab inteli sit corruptio, t'g-
uenit alicui exilio: et q'mus corruptio sit medium, bi' e' medium
negrium & noxiuum, et neg' ut medium p'uidet' aia; q'ō adhuc
n' intendit' p'le, p' p'actis ad sumum, ab agente aut' coact et libe-
ro aliendo intendit' corruptio p'le, ut mors ab occiso, n' t' a mā-
do q'ō dicit; corruptio legi namq' d' e' corruptio, n' u' alicui
corruptio de mā en' ipso p'fici e' q' p'act' corruptio, en' u' q' cor-
ruptio alicui e' mā violentum, q'mus ab exilio, et a s'c' alicui q' p'act'
n' p'act' moralit' n' emere aliendo.

Quatuor 2. Generatio unius sit corruptio alte-
rius et q'ō dividendum; q'ō dati generatio unius p'fici
sibi alicui, n' temp' dati q'pria corruptio alterius sibi alicui p'fici, q'mus ut
q' p'act' māliti' separari alterius, et id dicendum est p'f. L'nt p'ct, q'ā.
q'ō morit' h' separari aia māliti', p'prie t' n' corruptio, o' generatio
in opinione t' p'fici adauris: deinde in s'c' p'ficio' p'ori, clementior
et' generata e' p'fici. C'lestis ex mā p'fum' crata, q'ā t' corruptio
fuerit, aut est separata aia p'fici. Q'ūm' p'ct, n' q'ō corruptio
p'fici aia embrionis nulla aia sibi alicui p'fici' separari, si sibi e' in l'ndio' aia māliti'
cum dimit' p'ct mā mēre t'ne i' p'fici sibi alicui, t' am'hi' ari. Et q'ō cor-
ruptio p'fici.

Pr'c'nt 2. Generatio unius ipso ex suo r'ceptu et māliti'
infert corruptio' alterius, n'q'ō dividendum. De facto m'
q'ō dati ipso unius generatio, māliti' dati alterius ipso corruptio' at' u'
et' corruptio unius ipso: s'c' q'ā ex māliti' p'fici suo infert alterius
generatio'. H'at L'nt, q'ā s'c' generatio ipso. C'lestis et clementior est,
māliti' fuit, q'ā t' data sit corruptio, t' divisione ipso alterius: p'ct L'nt
n' generatio, n' māliti' mea, aut sibi, t'ia violentiam, ead' mā